

„*Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor [afla] milostivire!*”
(Mt 5,7)

Dacă există un cuvânt în Sfânta Scriptură care, și **încă mai mult decât oricare, să exprime descoperirea lui Dumnezeu** în Isus Cristos, acela este mila.

Isus, Fiul lui Dumnezeu și al Mariei, manifestă iubirea paternă și cea maternă a lui Dumnezeu, atât de bine exprimate de cei doi termeni ebraici, folosiți pentru a defini mila: unul exprimă **o profundă atitudine de bunătate** care îl vedește pe Dumnezeu credincios față de sine, iar celălalt ne arată că are „**o inimă de mamă**” față de toți.

Dar ce este mila?
Și de ce Isus face din aceasta o condiție pentru mântuirea personală?

În rugăciunea „**Tatăl nostru**”, Isus revine cu alte cuvinte, despre aceeași temă a fericirii:
„Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.”

Este o lege scrisă în cer că ni se vor ierta păcatele, **în aceeași măsură în care am știut și noi să-i iertăm** pe frații și surorile noastre.

Întreaga învățătură a lui Isus urmărește doar să ne dăruiască, cu Iubirea Sa, instrumentul pentru a realiza o comuniune profundă între noi și cu Dumnezeu.

Iar mila este tocmai expresia cea mai înaltă a iubirii, a carității, aceea care o împlinește, **care o desăvârșește.**

dintr-un comentariu de Chiara Lubich
al Cuvântului vieții din nov'00

Cuvântul Vieții

centro.rpu@focolare.org

Centrul Internațional Tineri pentru Unitate
mișcarea
focolarelor

„**Fericiți** cei
milostivi,
pentru că ei
vor [afla]
milostivire!”

(Mt 5,7)

Cum putem, deci,
să trăim bine acest Cuvânt?

Să încercăm, deci, să trăim
în fiecare relație a noastră
această iubire față de
ceilalți sub forma milei.

Mila este o iubire care
știe să-l primească
pe aproapele,
în special pe cei mai
săraci și mai nevoiași.

**O iubire care nu măsoară,
îmbelșugată, universală,
concretă.**

O iubire care tinde să
genereze reciprocitate,
care este scopul ultim al

pentru

milei, fără de care ar
exista doar dreptatea,
care servește
la a stabili **egalitatea
nu și fraternitatea.**

dintr-un comentariu de Chiara Lubich
al Cuvântului vieții din noi/00
Cuvântul Vieții

Se vorbește astăzi de iertarea
care îi este refuzată celui
ce a comis crime grave.
Se cere răzbunare
mai mult decât dreptate.
Dar noi, după cum am căutat
în orice mod să plătim daunele,
trebuie să lăsăm
loc iertării,
singura în măsură să vindece
trauma personală și socială
produsă de rău.

„Iertați și veți fi iertați.”

Și atunci, dacă am fost jigniți
în vreun fel, neîndreptățiți
cumva, să iertăm și
vom fi iertați.

**Să fim primii care să
avem milă, să exprimăm
compasiune!**

Chiar dacă ni se pare greu și
curajos, să ne întrebăm, în
fața oricărui aproape:

**„cum s-ar purta mama
lui cu el?”**

Iată un gând care ne va ajuta
să înțelegem și să trăim după
inima lui Dumnezeu.

